

ספר בת עין

דרושים לפרשת בלק

וַיֵּרָא בָּלָק בֶּן צְפּוֹר אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה
יִשְׂרָאֵל לְאֻמּוֹת, וַיִּגֵּר מוֹאָב מִפְּנֵי
הָעָם מְאֹד וַיִּגֹּהּ לְכַאוֹרָה יִשְׂ
לְדַקְדֵּק בַּפִּסּוּק זֶה, כִּי לֹא רִישָׁא סִיפָא
וְלֹא סִיפָא רִישָׁא, בְּתַחֲלִילָה אָמַר שֶׁהַפֶּחַד
שֶׁל בָּלָק הָיָה מִחֻמַּת שְׂרָאָה מִה שֶׁעָשׂוּ
יִשְׂרָאֵל לַשְּׂנֵי הַמְּלָכִים הַגְּדוֹלִים, וְאַחֲרֵי
כֵן אָמַר שֶׁהַפֶּחַד הָיָה מִחֻמַּת שְׂעָם בְּנֵי

The perfected state of speech leads to pure thoughts, ruach hakodesh (Divine inspiration), and brings about an abundance of blessings. In this derasha, the Bat Ayin will discuss the power of speech, the concepts of perfect speech and its impact on our relationship with Hashem, and an unfamiliar characteristic of Eretz Yisrael regarding this immense power. When the Jewish nation will achieve perfect speech through speaking truthfully, ensuring that their outward speech represents their inner thoughts, and living in Eretz Yisrael, they will they be able to receive Hashem's abundant blessings and influence the entire world.

וַיֵּרָא בָּלָק בֶּן צְפּוֹר אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׂרָאֵל לְאֻמּוֹת, וַיִּגֵּר מוֹאָב מִפְּנֵי הָעָם מְאֹד. כִּי רַב
הוּא וַיִּגֹּהּ.

"Balak the son of Tzipor saw everything that the Jewish people did to the Emori nation and Moav was very afraid of the nation because they were many..." (Bamidbar 22:2-3)

דִּהְנָה לְכַאוֹרָה יִשְׂ לְדַקְדֵּק בַּפִּסּוּק זֶה, כִּי לֹא
רִישָׁא סִיפָא וְלֹא סִיפָא רִישָׁא, בְּתַחֲלִילָה אָמַר
שֶׁהַפֶּחַד שֶׁל בָּלָק הָיָה מִחֻמַּת שְׂרָאָה מִה שֶׁעָשׂוּ
יִשְׂרָאֵל לַשְּׂנֵי הַמְּלָכִים הַגְּדוֹלִים, וְאַחֲרֵי כֵן אָמַר
שֶׁהַפֶּחַד הָיָה מִחֻמַּת שְׂעָם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַבִּים
הֵמָּה, מִה לִּי אִם רַבִּים אוּ מוֹעֲטִין, מֵאַחֲרֵי שֶׁנִּצְחָו
לַשְּׂנֵי הַמְּלָכִים הַגְּדוֹלִים הָאֵלּוּ רָאוּ לוֹ לַפְּחֹד.

This pasuk is seemingly difficult to understand because the reason

stated in the **beginning** for why the nation of Moav feared the Jewish people **is different than** the reason given in **the end and vice versa. It begins by stating that Balak was afraid when he saw what the Jewish nation did to the two powerful kings, Sichon and Og. Yet, the pasuk concludes**

'אֲחוֹת לָנוּ קְטָנָה וְשָׂדִים אֵין לָהּ', הִנֵּה
בְּהִשְׁקָפָהּ הִרְאִישׁוּנָה לֹא יִדְעֵנוּ הַמְּכוֹנֵן
בְּפָסוּק זֶה, וְנִרְאָה לִי עַל פִּי הַפָּסוּק
(בראשית ב, ד) 'אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ
בְּהִבְרָאָם', וְאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ וְ"ל (בראשית

יִשְׂרָאֵל רַבִּים הֵמָּה, מָה לִּי אִם רַבִּים אוּ
מוֹעָטִין, מֵאַחַר שֶׁנִּצְחָנוּ לְשָׂנֵי הַמַּלְכִּים
הַגְּדוֹלִים הָאֵלּוּ רָאוּ לֹו לְפָחוּד.
וְנִרְאָה לְבָאָר עֵינֵינוּ זֶה בְּמָה שֶׁנִּבְאָר מִקּוֹדֶם
פִּירוּשׁ הַפָּסוּק (שיר השירים ח, ח)

by telling us that he was afraid
because B'nei Yisrael was a large
nation. What difference should
there be whether the Jewish nation
was few or many? If they conquered
two powerful kings, it is fitting to be
afraid of them regardless of their size.

In the beginning, the pasuk tells
us that Moav feared the Jewish
people because they conquered the
neighboring countries of Sichon and
Og. Yet, the end of the pasuk tells us
that Moav feared the Jewish people
because they were more numerous.
Which is the accurate reason for
Moav's fear? Furthermore, even if the
primary reason for Moav's fear was
because the Jewish nation was more
numerous, should the fact that they
had defeated the mighty Sichon and
Og be a sufficient reason for concern?

*The Bat Ayin begins his elucidation
with the following pasuk from Shir
HaShirim:*

וְנִרְאָה לְבָאָר עֵינֵינוּ זֶה בְּמָה שֶׁנִּבְאָר מִקּוֹדֶם
פִּירוּשׁ הַפָּסוּק (שיר השירים ח, ח) 'אֲחוֹת לָנוּ
קְטָנָה וְשָׂדִים אֵין לָהּ',

**We begin our explanation with
the pasuk (Shir HaShirim 8:8) "Our
sister is little and she does not have
breasts."**

הִנֵּה בְּהִשְׁקָפָהּ הִרְאִישׁוּנָה לֹא יִדְעֵנוּ הַמְּכוֹנֵן
בְּפָסוּק זֶה,

**At first glance, we don't know
the intention of this pasuk.** *Shir
HaShirim* is a story about two lovers,
which is a parable for the relationship
between Hashem and the Jewish
people. Towards the end, this *pasuk*
speaks about a young sister who has
not yet reached physical maturity.

וְנִרְאָה לִי עַל פִּי הַפָּסוּק (בראשית ב, ד) 'אֵלֶּה
תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבְרָאָם',

**It seems to me that this question can
be explained according to the pasuk
(Bereishit 2:4) אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ
"- This is the story of heaven
and earth when they were created."**

וְאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ וְ"ל (בראשית רבה יב, ט) אֶל
תִּקְרִי בְּהִבְרָאָם אֵלֶּה בְּאִבְרָהָם,

**Chazal (Bereishit Rabbah 12:9)
explain, "Don't read it as בהרבה
(when they were created), but
rather as באברהם , that the world
was created for Avraham.** Chazal
sometimes see deeper layers of
meaning in a word when letters are
rearranged. In this case the second
letter ה is switched with the last letter
א and the result is אברהם. The pasuk is
hinting to us that the story of heaven

אָצלו אַמון, אַל תִּקְרִי אַמון אֶלָּא אומן
(בראשית רבה א, א) ^א כְּמֵאֲמַר הַזֹּהֵר הַקָּדוֹשׁ
(ח"ב קסא.) בְּאוֹרֵייתָא בְּרָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוא עֲלֵמָא, וּבְאוֹרֵייתָא מִתְנַהֵג עֲלֵמָא²,
הֵינּוּ בְּכ"ב אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה שֶׁהֵם נִכְלָלִים

רבה יב, ט) אֶל תִּקְרִי בְּהִפְרָאֵם אֶלָּא
בְּאִבְרָהָם, כִּי נִוְדַע שְׁעִיקָר בְּרִיאת שְׁמִים
וְאָרְץ הִיָּה בְּכ"ב אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה, כְּמֵאֲמַר
הַכְּתוּב (תהלים לג, ו) 'בְּדִבְרֵי ה' שְׁמִים
נַעֲשׂוּ, וְכְמֵאֲמַר הַכְּתוּב (משלי ח, ל) 'וְאֶהְיָה

א. וז"ל המדרש שם: רבי הושעיה רבה פתח 'ואהיה אצלו אמון ואהיה שעשועים יום יום' וגו', ד"א
'אמון' 'אומן', התורה אומרת אני הייתי כלי אומנתו של הקב"ה, בנוהג שבעולם מלך בשר ודם
בונה פלטין אינו בונה אותה מדעת עצמו אלא מדעת אומן, והאומן אינו בונה אותה מדעת עצמו
אלא דיפתראות ופינסקאאות יש לו לדעת היאך הוא עושה חדרים, היאך הוא עושה שפששין, כך
היה הקב"ה מביט בתורה ובורא את העולם.

ב. בזוה"ק שם: בגין דכד ברא קודשא בריך הוא עלמא, אסתכל בה באורייתא וברא עלמא, ובאורייתא
אתברי עלמא, כמה דאוקמוה דכתיב (משלי ח, ל) 'ואהיה אצלו אמון', אל תקרי אמון אלא אומן.

ג. עיין זוה"ק ח"א רד, א: אלא רזא דמלה, כד ברא קב"ה עלמא, ברא ליה באתוון דאורייתא, וכל את

and earth (the world) was created for
Avraham.

*The world was created with the holy
letters.*

כִּי נִוְדַע שְׁעִיקָר בְּרִיאת שְׁמִים וְאָרְץ הִיָּה בְּכ"ב
אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה, כְּמֵאֲמַר הַכְּתוּב (תהלים לג,
ו) 'בְּדִבְרֵי ה' שְׁמִים נַעֲשׂוּ,

**For it is known that heaven and
earth were created with the twenty-
two letters of the Torah. As it states
(Tehillim 33:6) "With Hashem's
word the heavens were made."**

The world was created with Torah:

וְכְמֵאֲמַר הַכְּתוּב (משלי ח, ל) 'וְאֶהְיָה אֶצְלוֹ
אֲמוֹן, אֶל תִּקְרִי אֲמוֹן אֶלָּא אומן (בראשית רבה
א, א)

**This is like that which is written
(Mishlei 8:30) in reference to the**

Torah: **"I was like a nursing baby
..."** The Midrash (*Bereishit Rabbah*
1:1) says, **"Don't readit אַמון, nursling,
but rather readit as אַמון, a builder,"**
because Hashem created the world
with the Torah.

כְּמֵאֲמַר הַזֹּהֵר הַקָּדוֹשׁ (ח"ב קסא.) בְּאוֹרֵייתָא
בְּרָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְהוּא עֲלֵמָא, וּבְאוֹרֵייתָא
מִתְנַהֵג עֲלֵמָא,

**As the holy Zohar (vol.2 161a)
teaches, "Hakadosh Baruch Hu
created the world with Torah and
with Torah runs the world."**

הֵינּוּ בְּכ"ב אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה שֶׁהֵם נִכְלָלִים בְּה'
מוֹצְאוֹת הַפֶּה,

**This means the world was created
with the twenty-two letters of the
Torah that are categorized by the
five parts of the mouth because**

בה' מוצאות הפה, וזהו בה' בראש, היינו בכ"ב אותיות התורה היוצאים מה' מוצאות הפה בראש עלמא.^ד וזהו עיקר לראות שיהיה דיבורו של אדם ופיו תמיד בקדושה שלא

לחלל חס ושלום פיו במאכלים יתרים, ודיבורו בדברים בטלים, ושלא לדבר שקר חס ושלום, במאמר הזהר הקדוש (זח"ג מא:–מב.) על פסוק (קהלת ו, ז) 'כל עמל האדם לפיהו', בגין דלא נטר ליה.

ואת עאלת קמיה, עד דאתקיימו כלהו אתון באת בי"ת.

^ד ראה ספר הליקוטים פרשת בראשית עה"פ אלה תולדות השמים: 'אלה תולדות השמים והארץ בהבראם', ירמוז על ה' מוצאות הפה, שהם, אחה"ע בומ"ף גיכ"ק דטלנ"ת זסשר"ץ, וסוד הענין הוא, כי הנה הם חמשה מוצאות היוצאות מן הפה העליון.

^ה בזוה"ק שם: רבי יוסי פתח ואמר, (קהלת ו, ז) 'כל עמל האדם לפיהו' וגו', אסתכלנא במלי דשלמה

speech comes from the five parts of the mouth: the throat, palate, tongue, teeth, and lips.

וזהו בה' בראש, היינו בכ"ב אותיות התורה היוצאים מה' מוצאות הפה בראש עלמא.

This is the meaning of the word **בה-ברא**: **With the twenty-two letters of Torah, which come from the five parts of the mouth, represented by the letter ה', Hashem created the world.** means that with the letter 'ה', which represents the five parts of the mouth and the twenty-two letters of the Torah, Hashem created the world (בראם).

The Bas Ayin clarified that Hashem created the world with the power of speech and, specifically, with the twenty-two letters of the Torah. The faculty of speech is clearly a special power. In order to take full advantage of the power of speech, one must keep his mouth holy.

וזהו עיקר לראות שיהיה דיבורו של אדם ופיו תמיד בקדושה שלא לחלל חס ושלום פיו במאכלים יתרים, ודיבורו בדברים בטלים, ושלא לדבר שקר חס ושלום,

It is essential to see to it that one's speech and mouth are always kept holy and never to profane, G-d forbid, his mouth through eating excessively, idle speech, and lying, chas veshalom.

Improper speech is the source of heartache and strife.

במאמר הזהר הקדוש (זח"ג מא:–מב.) על פסוק (קהלת ו, ז) 'כל עמל האדם לפיהו', בגין דלא נטר ליה.

This is like the Zohar (Zohar Chadash 41b-42a) explains the pasuk (Kohelet 6:7) "All of man's toil is because of his mouth." This means that all troubles which befall a person are because he didn't guard his mouth. In contrast, the Bat Ayin will teach later on that proper speech is the origin of bounty and blessings.

הַקְדוּשָׁה, אֲבָל בַּחוּצָה לָאֶרֶץ מִתְגַּבֶּרֶת לְשׁוֹן שָׁקֵר, וְזֶהוּ כְּוִונַת הַפְּסוּק 'שִׁפְת אֱמֶת תִּכּוֹן לְעַד', 'כְּוִונַת' לְשׁוֹן עֶבֶר לֹא נֶאֱמַר, אֲלֹא 'תִּכּוֹן' לְשׁוֹן עֵתִיד, מִחֲמַת שְׁנָה עֲתִיד לִהְיוֹת כְּשֶׁנֶּהְיָה שְׁרוּיִים עַל אֲדָמָתָנוּ אִי"ה

וְזֶהוּ כְּוִונַת הַפְּסוּק (משלי יב, יט) 'שִׁפְת אֱמֶת תִּכּוֹן לְעַד וְעַד אֲרֻגִּיעָה לְשׁוֹן שָׁקֵר', כִּי זֹאת נִודַע שֶׁעֵיקָר הַדִּיבּוּר בְּשִׁלְיֻמוֹת הוּא לְשׁוֹן הַקְּדוּשָׁה, וְגַם דּוֹקָא בְּאֶרֶץ

מלכא, וכלהו אחידן בחכמה עלאה, 'כל עמל האדם לפיהו', האי קרא בשעתא דדיינין ליה לבר נש בההוא עלמא כתיב, כל ההוא דינא, וכל מאי דסביל בההוא עלמא, ונקמין מניה נקמתא דעלמא, לפיהו, בגין פיהו דלא נטיר ליה, וסאיב ליה לנפשיה.

Speaking truthfully:

וְזֶהוּ כְּוִונַת הַפְּסוּק (משלי יב, יט) 'שִׁפְת אֱמֶת תִּכּוֹן לְעַד וְעַד אֲרֻגִּיעָה לְשׁוֹן שָׁקֵר',

This is the meaning of the *pasuk* (Mishlei 12:19) "The language of truth will be established forever; the false tongue will be forever subdued."

Thus far we have established that in order to receive greater benefit from our faculty of speech and merit an abundance of Divine blessings, we must sanctify our mouths and speech through not eating excessively, not engaging in idle chatter, and speaking truthfully.

Truthful speech is primarily found in Eretz Yisrael.

כִּי זֹאת נִודַע שֶׁעֵיקָר הַדִּיבּוּר בְּשִׁלְיֻמוֹת הוּא לְשׁוֹן הַקְּדוּשָׁה, וְגַם דּוֹקָא בְּאֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה, אֲבָל בַּחוּצָה לָאֶרֶץ מִתְגַּבֶּרֶת לְשׁוֹן שָׁקֵר,

It is known that the perfected speech is *lashon hakodesh*, and it exists specifically in Eretz Yisrael. However, in *chutz le'aretz*, the

diaspora, **false speech prevails.** *Lashon Hakodesh* in the present context isn't referring to the holy Hebrew language. Rather, it refers to the manner in which one speaks. When one speaks with holiness, his speech is perfected and is called *lashon hakodesh*. This perfected form of speech exists primarily in Eretz Yisrael.

וְזֶהוּ כְּוִונַת הַפְּסוּק 'שִׁפְת אֱמֶת תִּכּוֹן לְעַד', 'כְּוִונַת' לְשׁוֹן עֶבֶר לֹא נֶאֱמַר, אֲלֹא 'תִּכּוֹן' לְשׁוֹן עֵתִיד,

Therefore, the *pasuk* states שִׁפְת אֱמֶת "The language of truth will be established forever." (Mishlei 12:19) It doesn't state כְּוִונַת, was established, but rather תִּכּוֹן, will be established. The language of truth will be established in the future.

Perfect speech is in Eretz Yisrael

מִחֲמַת שְׁנָה עֲתִיד לִהְיוֹת כְּשֶׁנֶּהְיָה שְׁרוּיִים עַל אֲדָמָתָנוּ אִי"ה, יִהְיֶה הַדִּיבּוּר בְּשִׁלְיֻמוֹת, בְּבַחֲיִנַת אֱמֶת, אֲבָל לֹא עַכְשָׁיו כְּשֶׁאֲנַחְנוּ בְּגִלוֹת, כִּי כָּאן לְשׁוֹן שָׁקֵר מִתְגַּבֶּרֶת.

כל בתי כנסיות שילכו לארץ ישראל, מחמת שיש בהם מבחינת קדושת ארץ ישראל, ולעתיד יתקבצו לשורשם, ולזה ילכו לארץ ישראל, ומחמת זה אין תפלתו של אדם נשמעת בחוצה לארץ אלא בבית הכנסת, שמחמת קדושתה יכול להיות הדיבור בשלימות כמו בארץ ישראל.

יהיה הדיבור בשלימות, בבחינת אמת, אבל לא עכשיו כשאנחנו בגלות, כי כאן לשון שקר מתגברת. ולזה כיוונו חז"ל (ברכות ו.) אין תפלתו של אדם נשמעת אלא בבית הכנסת, כי זאת ידוע שבתי כנסיות יש בהם מבחינת קדושת ארץ ישראל, כמאמר חז"ל (מגילה כט.) עתידין

¹ עיין זוה"ק ח"ב קכח, ב: אלו אמר קרא 'שפת אמת כוננת לעד', הוה כדקאמרת, אבל לא כתיב אלא 'תכון', זמינא שפת אמת דתכון, מה דלאו הכי השתא, דהשתא שפת שקר קיימא, ושפת אמת שכיבא לעפרא, ובההוא זמנא דאמת יקום על קיומיה, ומגו ארץ תצמח, כדן 'שפת אמת תכון לעד' וגו'.

² ועיין מאור עינים דרוש למסכת כתובות: כי בכל בתי כנסיות ובתי מדרשות נשפע מאת הבורא ברוך הוא חיות ארץ ישראל, ולכן אמרו רבותינו זכרונם לברכה (מגילה כט, א) עתידין בתי כנסיות

This is because truthful speech will only be truly achieved in the future when we will be living in our land, G-d willing. Then, speech will be perfected with the attribute of truth. Yet, this is not the case now when we are in exile because here in exile the language of falsehood prevails.

The synagogues are holy like Eretz Yisrael:

ולזה כיוונו חז"ל (ברכות ו.) אין תפלתו של אדם נשמעת אלא בבית הכנסת,

This was the intention of our sages when they said (Berachot 6a) "A person's prayer is only heard when he prays in a beit k'neset."

כי זאת ידוע שבתי כנסיות יש בהם מבחינת קדושת ארץ ישראל, כמאמר חז"ל (מגילה כט.) עתידין כל בתי כנסיות שילכו לארץ ישראל, מחמת שיש בהם מבחינת קדושת

ארץ ישראל, ולעתיד יתקבצו לשורשם, ולזה ילכו לארץ ישראל,

For it is known that the batei k'nessiyot have the holiness of Eretz Yisrael, as Chazal (Megilah 29a) say, "In the future, all batei k'nessiyot will be transported and go to Eretz Yisrael." This is because they have the holiness of Eretz Yisrael and, therefore, in the future they will return to their source and be transported to Eretz Yisrael.

ומחמת זה אין תפלתו של אדם נשמעת בחוצה לארץ אלא בבית הכנסת, שמחמת קדושתה יכול להיות הדיבור בשלימות כמו בארץ ישראל.

This is the reason why one's prayers in the Diaspora are only heard when he prays in a beit k'neset. Due to the holiness of the

לרוח ממללא". והוא לשון הקודש, היינו לדבר אמת ושללא לדבר שקר כל עיקר, שלא להוציא חס ושלום הכ"ב אותיות חוץ לקדושה. ולזה אותיות אמת כלליות של הכ"ב אותיות, ראש תוך סוף^ט. ולזה פיוןן הכתוב (ירמיה ה,

אך העיקר הוא שלא להפריד חס ושלום דבוריו ופיו ומחשבתו מהקדושה, כי זה הוא עיקר שלימות האדם, להיות מחשבתו דבוקה בה' תמיד, כמאמר הכתוב (בראשית ב, ז) 'ויהי האדם לנפש חיה', ותרגום אונקלוס

ובתי מדרשות שיעמדו בארץ ישראל, כי הן עצמם בחינת חיות ארץ ישראל, והבן זה.

ח. שרוח ממללא הוא ענין דביקות המחשבה, וכפי שממשיך רבינו לבאר.

ט. בר"ר פא, ב: מהו 'אמת', אמר ריש לקיש אל"ף בראשון של אותיות, מ"ם באמצע, תי"ו בסוף.

synagogue **his words are perfect just like in Eretz Yisrael.**

The Bat Ayin defines perfected speech:

אך העיקר הוא שלא להפריד חס ושלום דבוריו ופיו ומחשבתו מהקדושה, כי זה הוא עיקר שלימות האדם, להיות מחשבתו דבוקה בה' תמיד,

Nevertheless, even in Eretz Yisrael or a beit k'nesset, **it is essential that one not separate his speech, mouth, and thoughts from holiness. For the primary perfection of man is that his mind should be continuously connected to Hashem.**

Just as his thoughts should be holy, so must be his speech:

כמאמר הכתוב (בראשית ב, ז) 'ויהי האדם לנפש חיה', ותרגום אונקלוס לרוח ממללא.

This is as the pasuk (Bereishit 2:7) states, "And man became a living soul." Onkelos translates it as "and man became a speaking spirit"(ויהי

(ממללא). One's thoughts should be with Hashem and this will be reflected in his speech when he speaks with truth and holiness.

והוא לשון הקודש, היינו לדבר אמת ושללא לדבר שקר כל עיקר, שלא להוציא חס ושלום הכ"ב אותיות חוץ לקדושה.

This is the meaning of *lashon hakodesh*, to speak the truth and never speak falsely. One should never, *chas veshalom*, utter the twenty-two letters of the aleph bet outside the context of *kedushah*.

An indication that speech must be truthful:

ולזה אותיות אמת כלליות של הכ"ב אותיות, ראש תוך סוף.

The letters of אמת (which spells the word truth) represent the twenty-two letters of the aleph bet since these letters appear in the beginning, middle, and end. א is the first letter of the alef bet. מ is the middle letter, and

(כב) 'האותי לא תיראו', היינו שצריך להפרידם חס ושלום מבחינת הקדושה, לירא ולפחד מהאותיות הקדושות שלא וזהו בחינת רוח הקודש.

וראה עוד מש"כ רבינו בזה באריכות בדרוש לשבת תשובה ד"ה כי ביום הזה: ולהבין זה, הנה ידוע שכל העולמות וכל הברואים נבראו בצרופי אותיות התורה, כמאמר (זוה"ק ח"ב קסא, א) קוב"ה אסתכל באורייתא וברא עלמא, וכמאמר הכתוב (בראשית ב, כ) 'ויקרא האדם שמות וגו' ולכל חית השדה' וגו', ופירשו מפרשי התורה שקרא לכל נברא שם שהוא הצירוף שבו נברא אותה הבריאה. והענין הוא, כי האותיות המה כלים לאורות עליונים שנשתלשלו מעילה לעלול עד סוף כל דרגין, עד שנתלבשו באותיות גשמיים בתורה בדיו על הקלף, א"כ מי שעיני שכל לו להתבונן איך שהאורות הקדושים העליונים שהם חיים במאמר ה' הגנוז בתוכם, בוודאי כשמוציא מפיו התיבה הקדושה באור אלהי הנעלם בתוך התיבה שהוא צריך להתחלחל באימה ובראה וברעד מגדולת הבורא ב"ה, וכמאמר הכתוב (ירמיה ה, כב) 'האותי לא תיראו', ר"ל המפני אותיות שלי לא תיראו כנ"ל.

א. ר"ל דיש שני דרגות, 'לשון הקודש', שהוא שלא להוציא אותיות חוץ לקדושה בדיבורי שקר, ו'רוח הקודש' בבחינת מחשבה, שהוא היראה שלא להפריד האותיות עצמם מבחינת הקדושה, ושלימות האדם להיות מחשבתו דבוקה בה' תמיד, שהוא ענין 'רוח ממללא'.

is the last letter. Since the letters of the word truth appear in the beginning, middle, and end of the aleph bet, we can observe the importance of using our language to speak truthfully.

One should be afraid to speak without holiness.

letter – אות. Therefore, the pasuk can be read as saying "will you not fear my letters?" In other words, one should be cautious not to separate the letters of the holy language from the attribute of holiness due to speaking in an unholy manner.

וזהו בחינת רוח הקודש.

ולזה כיוון הכתוב (ירמיה ה, כב) 'האותי לא תיראו', היינו שצריך לירא ולפחד מהאותיות הקדושות שלא להפרידם חס ושלום מבחינת הקדושה.

This is the meaning of the pasuk (Yirmiyahu 5:22) האותי לא תיראו. This implies that one should be afraid of the holy letters, not to separate them, chas veshalom, from the attribute of holiness. The pasuk literally means "will you not fear me?" The word for "me" is אותי, which is the same root letters as the word for

This is the attribute of ruach hakodesh. When one is cautious with his speech and he refrains from speaking falsehoods, the outcome is ruach hakodesh – Divine inspiration and insight.

An indication that speaking truthfully leads to ruach hakodesh:

וזהו שאנו מבקשים מהשם יתברך (תהלים נא, יג) 'אל תשליכני מלפניך' ראשי תיבות אמת, 'ורוח קדשך אל תקח ממני' גם כן ראשי תיבות

וְזָהוּ גַם כֵּן מֵה שְׁאֵנוּ מִתְפַּלְלִים 'וְטָהַר
לִבֵּנוּ לְעִבְדְּךָ בְּאֵמֶת', טָהַר גִּימְטְרִיָּא
רוּחַ, וְהֵינּוּ לְרִמּוֹז עַל דְּבַר הָאִמּוּר
לְמַעַלָּה, שְׁעַל יְדֵי בְּחִינַת אֵמֶת יְכוּלִים
לְבֹא לְבְּחִינַת רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, רוּחַ מְמַלְאָה,
בְּחִינַת אֲבוֹת הַקּוֹדֶשִׁים.

וְזָהוּ שְׁאֵנוּ מְבַקְשִׁים מִהֵשֵׁם יִתְבַּרְךָ
(תהלים נא, יג) 'אֵל תְּשַׁלִּיכֵנִי
מִלְּפָנֶיךָ' רָאשֵׁי תִיבוֹת אֵמֶת, 'וְרוּחַ קִדְשְׁךָ
אֵל תִּקַּח מִמֶּנִּי' גַּם כֵּן רָאשֵׁי תִיבוֹת
אֵמֶת, הֵינּוּ שְׂבֻבֵּי בְּחִינַת אֵמֶת יְכוּלִין לְבֹא
לְבְּחִינַת רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ.

י. ר"ל שעל ידי בחינת אמת, בחינת כ"ב אותיות, שנזהר שלא להוציאם מחוץ לקדושה, היינו שנזהר
לדבר אמת ושלא לדבר שקר כל עיקר, יכול לבוא גם לבחינת דביקות המחשבה, בחינת רווח
הקודש.

אֵמֶת, הֵינּוּ שְׂבֻבֵּי בְּחִינַת אֵמֶת יְכוּלִין לְבֹא לְבְּחִינַת
רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ.

Therefore, we request from Hashem (Tehillim 51:13) אל תשליכנו
מלפניך, "Don't cast me away from You." The *rashei tevot*, first letters
of these words, **truth** - אמת **spell**. The pasuk continues אל תקח
רווח קדשך ממני, "Don't take your holy spirit away from me." The *rashei tevot* of
the words also **spell** אמת, **truth**. Thus the *rashei tevot* of the first
three words and of the last three words spell אמת. In between both phrases are
the words רווח קדשך (your holy spirit). **This implies that with truth one
can acquire ruach hakodesh.**

Another indication that truth results with ruach hakodesh.

וְזָהוּ גַם כֵּן מֵה שְׁאֵנוּ מִתְפַּלְלִים 'וְטָהַר לִבֵּנוּ
לְעִבְדְּךָ בְּאֵמֶת', טָהַר גִּימְטְרִיָּא רוּחַ, וְהֵינּוּ לְרִמּוֹז
עַל דְּבַר הָאִמּוּר לְמַעַלָּה, שְׁעַל יְדֵי בְּחִינַת אֵמֶת
יְכוּלִים לְבֹא לְבְּחִינַת רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, רוּחַ מְמַלְאָה,

We also pray וטהר לבנו לעבדך באמת, "Purify our hearts to serve You with
truth." טָהַר (purify) is the *gematria*

of (spirit) and hints to our lesson that by speaking the truth, one attains *ruach hakodesh* a "speaking spirit." Since the word טָהַר equals רווח, the pasuk is teaching us that one who achieves purity through truth will also acquire ruach hakodesh.

These concepts are associated with the patriarchs, the Avot: Avraham, Yitzchak, and Yaakov.

בְּחִינַת אֲבוֹת הַקּוֹדֶשִׁים.

This is the attribute of the holy forefathers. (See Bat Ayin on Parashat Toldot, where it is also explained that the avot represented the concept of truth.)

וְזָהוּ יְדוּעַ (זח"א כה:): שְׂאוֹת ש' מְרִמּוֹ לְבְּחִינַת
אֲבוֹת, ש' דְּתֵלֶת רָאשִׁין מְרִמּוֹ עַל תֵּלֶת אֲבֹהִין,

It is known (Zohar volume I 25b) that the letter ש' represents the avot because the ש' has three heads, which symbolize the three fathers.

The names of the avot demonstrate

אברהם הוא י' בא"ת ב"ש, לרמז על שם שד"י, הוא שם השפעה, כמאמר הכתוב (בראשית מג, יד) 'ואל שדי יתן לכם רחמים', מלשון שדים המשפיעים חלב לתינוק.

וזאת ידוע (זח"א כה:): שאות ש' מרמז לבחינת אבות, ש' דתלת ראשין מרמז על תלת אברהן, ולזה ב' של יעקב הוא ש' בא"ת ב"ש, ק' של יצחק הוא ד' בא"ת ב"ש, מ' של

יג. בזוה"ק שם: ש' תלת ענפין דאילנא, ואינון ג' אבהן.

יד. עיין לקוטי תורה (להאר"י ז"ל) פרשת וארא עה"פ וארא: ס"ת של האבות גימטריא שד"י בחילוף מק"ב בא"ת ב"ש שד"י.

טו. עיין זוה"ק ח"ב רנג, א: האי שד"י יניק לכל אינון תתאין ולכל אינון היכלין כו', ועל דא אקרי שד"י בגין דמספקא מזונא לכלהו תתאי.

that when one has attained holy, truthful speech and ruach hakodesh, bounty will come down to the Jewish nation.

ולזה ב' של יעקב הוא ש' בא"ת ב"ש, ק' של יצחק הוא ד' בא"ת ב"ש, מ' של אברהם הוא י' בא"ת ב"ש, לרמז על שם שד"י,

The letter יעקב of 'b corresponds to the letter ש' in the ב"ש system of gematria. The letter ק' of יצחק represents 'd in the ב"ש. The מ' of 'm alluding to Hashem's name "שד"י. (See glossary for the derivation process of ב"ש). The names of the avot therefore represent Hashem's name "שד"י.

Two indications that שד"י represents bounty and abundant blessing:

הוא שם השפעה, כמאמר הכתוב (בראשית מג, יד) 'ואל שדי יתן לכם רחמים', מלשון שדים המשפיעים חלב לתינוק.

is Hashem's name for bounty, as it states (Bereishit 43:14) ואל שדי שד"י will give you "G-d, יתן לכם רחמים

is שד"י, Furthermore, "compassion..." This represents the providing of goodness and kindness that occurs when the attribute of perfected speech symbolized by the avot is acquired.

The Bat Ayin returns to the pasuk cited towards the beginning of this section.

וזו פירוש הפסוק 'אחות לנו קטנה' וגו', פירוש עכשיו שאנחנו בגלות המד, הדביקות להבורא ברוך הוא הוא קטן למאד, 'אחות' לשון דביקות והתחברות, והיא עתה בבחינת 'קטנה', מחמת התגברות השקר,

This is the explanation of the *pasuk* אחות לנו קטנה (we have a little sister, etc.) quoted at the beginning. This means that now, while in this bitter exile, our connection with the Creator is miniscule. אחות refers to connection and attachment. This attachment with Hashem is קטנה, small, because falsehood prevails.

עלינו^ט. אכן אי"ה כְּשֶׁנִּזְכָּה לְהִיּוֹת עַל אֲדָמָתָנוּ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה הַדִּיבּוּר בְּשִׁלִּימוֹת בְּלִשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ, וְאִזּוּ יִהְיֶה גַם כֵּן בְּחִינַת שְׂדֵיִים, בְּחִינַת הַשְּׁפָעָה, בְּחִינַת רוּחַ מְמַלְאָ, כִּי שֵׁם יוֹכְלוּ לִבָּא לְבְּחִינַת אֲבוֹת כִּנ"ל. וְלִזְוֶה וְשְׂדֵיִים גִּימָטְרִיָּא שִׁין בְּמִילּוּאוֹ, וְשִׁין מְרַמֵּז לְתֵלַת אֲבָהֶן כִּנ"ל.

וְזֶה פִּירוּשׁ הַפָּסוּק 'אָחוֹת לָנוּ קִטְנָה' וְגו', פִּירוּשׁ עֲכָשִׁיו שְׁאַנְחָנוּ בְּגִלּוֹת הַמֶּר, הַדְּבִיקוֹת לְהַבּוֹרָא בְּרוּךְ הוּא הוּא קִטָּן לְמָאד, 'אָחוֹת' לְשׁוֹן דְּבִיקוֹת וְהַתְּחַבְּרוּת, וְהִיא עֲתָה בְּבְחִינַת 'קִטְנָה', מִחֲמַת הַתְּחַבְּרוּת הַשָּׁקֶר, וְלִזְוֶה וְשְׂדֵיִים אֵין לָהּ, שְׁאֵין אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְהַשְׁפִּיעַ

^ט וראה עוד מש"כ רבינו על פסוק זה בדרוש לראש השנה ד"ה מן המצר: וזה שאמר שלמה המלך ע"ה (שיר השירים ח, ח) אחות לנו קטנה, אחות ר"ל בחינת דבקות בה' ואורות עליונים הקדושים, היא קטנה, ושדים אין לה - ר"ל שאין לנו מהיכן לינק ממנה שפע רב וברכה מחמת ששדים אין לה, היינו שנעלמו למעלה בכדי שלא ינקו ממנה החיצונים כנ"ל, וע"כ גם ארץ ישראל הגשמי ג"כ נתכווצה ונעשית קטנה (גיטין נז, א) כדי שלא יינקו ממנה החיצונים הנ"ל.

וְלִזְוֶה וְשְׂדֵיִים אֵין לָהּ, שְׁאֵין אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְהַשְׁפִּיעַ עֲלֵינוּ.

Therefore, (she has not developed breasts) means that **we are not able to draw abundance of blessings upon ourselves.**

אכן אי"ה כְּשֶׁנִּזְכָּה לְהִיּוֹת עַל אֲדָמָתָנוּ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה הַדִּיבּוּר בְּשִׁלִּימוֹת בְּלִשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ,

However, G-d willing, when we will merit being in our land in Eretz Yisrael, speech will be perfected in lashon hakodesh.

וְאִזּוּ יִהְיֶה גַם כֵּן בְּחִינַת שְׂדֵיִים, בְּחִינַת הַשְּׁפָעָה, בְּחִינַת רוּחַ מְמַלְאָ, כִּי שֵׁם יוֹכְלוּ לִבָּא לְבְּחִינַת אֲבוֹת כִּנ"ל.

At that time, when we live in Eretz Yisrael with perfected speech, **there will also be the attribute of** שְׂדֵיִים (representing abundant blessings), **overflow of blessing, and holy speech because we will have attained the**

attribute of the avot.

וְלִזְוֶה וְשְׂדֵיִים גִּימָטְרִיָּא שִׁין בְּמִילּוּאוֹ, וְשִׁין מְרַמֵּז לְתֵלַת אֲבָהֶן כִּנ"ל.

Therefore, שְׂדֵיִים (which represents abundant Divine blessing as a result of holy speech) **is the gematria of the letter shin because** ש' **alludes to the three avot, as we explained.**

Returning to the opening question:

וְזֶה נִדְעָ כִּי אֶרֶץ סִיחֹן וְעוֹג הוּא מֵעֵבֶר לְיַרְדֵּן יֵרֵחוֹ,

It is known that the lands of Sichon and Og are on the other side of Yarden Yericho. Prior to entering Eretz Yisrael, the Jewish nation was attacked by the kings Sichon and Og and their kingdoms. The Jewish people miraculously defeated Sichon and Og, resulting in the capture of their lands to the east of the Jordan River and Yericho.

יִשְׂרָאֵל לְאֶרֶץ סִיחֹן וְעוֹג הַתְּחִיל לְהִתְנוּצֵץ
אוֹר קְדוּשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל עֲלֵיהֶם, וְהִתְחִילוּ
לְתַקֵּן הַדִּיבּוּר שֶׁהָיָה בְּשָׁלִימוֹת, כִּי עֵיקַר
בְּחִינַת לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ הִיא בְּבִחִינַת אֶרֶץ
הַקְּדוּשָׁה, וּבָזָה הֵם יְכוּלִים לְכַבּוֹשׁ וּלְשַׁלוֹט
עַל כָּל הָעוֹלָם.

וְזֶהוּ 'וַיֵּרָא בֶּלֶק אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה
יִשְׂרָאֵל לְאַמּוֹרִי, הֵינִינִי שֶׁכִּבְּשׁוּ אֶרֶץ

וְזֹאת נִדְעָה כִּי אֶרֶץ סִיחֹן וְעוֹג הִיא
מַעֲבָר לִירְדֵן יִרְחוֹ, וַיִּרְחוּ הוּא
לְשׁוֹן יִרְחִי, וַיִּרְחַת הוּא בְּחִינַת דִּיבּוּר, כִּי
כְּמוֹ שֶׁהִירָח לִית לָהּ מְגֻרְמָה כְּלוּם (זח"א
קפא.)^ט, רַק שֶׁהִיא מְקַבֶּלֶת אוֹרָה מֵאוֹר
הַשֶּׁמֶשׁ הַמְּאִיר לְתוֹכָהּ, כֵּן הַדִּיבּוּר צָרִיף
לְהִיּוֹת דְּבוּק בַּמַּחֲשָׁבָה, שֶׁלֹּא לְהַפְרִיד
הַדִּיבּוּר מִהַמַּחֲשָׁבָה, כִּנ"ל. וְלָזֶה כִּשְׁבָּאוּ

י. במדבר לב, לג: 'ויתן להם משה לבני גד ולבני ראובן ולחצי שבט מנשה בן יוסף את ממלכת סיחון
מלך האמורי ואת ממלכת עוג מלך הבשן הארץ לעריה בגבולות ערי הארץ סביב'. ושם לד, טו: 'שני
המטות וחצי המטה לקחו נחלתם מעבר לירדן ירחו קדמה מזרחה'.

יח. עיין תיקון"ז צב, א: ויריחו סוגרת ומסוגרת, מאי ויריחו, דא איהי ירח דאיהי גופא דילה.

יט. בזוה"ק שם: תא חזי כד ברא קב"ה עלמא, עבד לה לסיהרא, ואזער לה נהורהא, דהא לית לה
מגרמה כלום.

*As the moon reflects the light of the
sun, speech should reflect the truth in
one's mind.*

וַיִּרְחוּ הוּא לְשׁוֹן יִרְחִי, וַיִּרְחַת הוּא בְּחִינַת דִּיבּוּר
כִּי כְּמוֹ שֶׁהִירָח לִית לָהּ מְגֻרְמָה כְּלוּם (זח"א
קפא.), רַק שֶׁהִיא מְקַבֶּלֶת אוֹרָה מֵאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ
הַמְּאִיר לְתוֹכָהּ, כֵּן הַדִּיבּוּר צָרִיף לְהִיּוֹת דְּבוּק
בַּמַּחֲשָׁבָה, שֶׁלֹּא לְהַפְרִיד הַדִּיבּוּר מִהַמַּחֲשָׁבָה,
כִּנ"ל.

The name **Yericho** (ירחו) comes from the word **ירח** (moon). The moon represents speech, for the moon doesn't have its own light (*Zohar Chadash* 181a). It only reflects the light of the sun that shines onto it. Similarly, one's speech should be connected to and reflect his thoughts. Speech shouldn't be separate from one's thoughts, as mentioned above. One's speech

should reflect what is in his heart.

וְלָזֶה כִּשְׁבָּאוּ יִשְׂרָאֵל לְאֶרֶץ סִיחֹן וְעוֹג הַתְּחִיל
לְהִתְנוּצֵץ אוֹר קְדוּשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל עֲלֵיהֶם,
וְהִתְחִילוּ לְתַקֵּן הַדִּיבּוּר שֶׁהָיָה בְּשָׁלִימוֹת,

When the Jewish people came to the lands of Sichon and Og, the holy light of Eretz Yisrael began to shine on them and their speech began to become perfected.

כִּי עֵיקַר בְּחִינַת לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ הִיא בְּבִחִינַת אֶרֶץ
הַקְּדוּשָׁה, וּבָזָה הֵם יְכוּלִים לְכַבּוֹשׁ וּלְשַׁלוֹט עַל
כָּל הָעוֹלָם.

This is because *lashon hakadosh* is primarily in the Holy Land. And with this holy speech, they can conquer and rule over the entire world.

וְזֶהוּ 'וַיֵּרָא בֶּלֶק אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׂרָאֵל

סיחון ועוג ששם יכולין לתקן בחינת הדיבור, ויוכלו לכבוש את כל העולם. ואפשר שעל זה מרמז תיבת 'לאמורי', היינו בחינת אמירה ודיבור, לרמז על הנ"ל. וזהו 'יגור מואב מפני העם מאד כי רב הוא', היינו בבחינת רב הוא

גימטריא רוח, לרמז שהיה להם השפעת רוח הקודש ולשון הקודש, ועל ידי זה יוכלו לכבוש ולשלוט בכל העולם, ומפני זה היה ירא מפניהם. השם יתברך יזכנו להיות דבקים במחשבה ודיבור להבזרז ברוד הוא, אמן בן יהי רצון.

הקודש, ועל ידי זה יוכלו לכבוש ולשלוט בכל העולם, ומפני זה היה ירא מפניהם.

לאמורי, היינו שכבשו ארץ סיחון ועוג ששם יכולין לתקן בחינת הדיבור, ויוכלו לכבוש את כל העולם.

This is the meaning of the pasuk, "Balak saw everything that the Jewish nation did to the Emori nation." This means that Balak saw that they conquered the lands of Sichon and Og close to Eretz Yisrael, where they can perfect their speech and, as a result, can conquer the entire world. Balak was afraid because he saw that the Jewish nation was becoming powerful due to the influence of the holiness of nearby Eretz Yisrael.

This is the meaning of the pasuk "Moav was afraid of the nation because it was numerous." The expression "because it was numerous" in Hebrew is **כי רב הוא**. **is the gematriya of רוח**. **This implies that they had ruach hakodesh and lashon hakadosh with which they would be able to conquer and rule over the entire world. This is the reason that Moav was afraid.** The two fears stated in the *pasuk* are now one and the same. Balak was afraid of the Jewish nation after they conquered the lands of Sichon and Og because their speech was becoming perfected. He was afraid of the Jewish nation because **רב הוא**, which is the *gematriya* of *רוח*, *ruach hakodesh*, the result of perfected speech. The term **רב הוא**, is not only meant to be understood as "numerous," but rather as teaching us that the Jewish nation acquired *ruach hakodesh* through their achieving perfect speech. As a result of their perfected of speech, the Jewish nation defeated the mighty kings Sichon and Og would be able to conquer and rule over the entire world.

ואפשר שעל זה מרמז תיבת 'לאמורי', היינו בחינת אמירה ודיבור, לרמז על הנ"ל.

Perhaps the word לאמורי (to the Emori nation) alludes to speech, which the Jewish nation perfected when they came to the lands of Sichon and Og. This is because the root letters of the name אמורי are the same as the expression "to speak" – אמור.

The answer to our opening question:

וזהו 'יגור מואב מפני העם מאד כי רב הוא', היינו בבחינת רב הוא גימטריא רוח, לרמז שהיה להם השפעת רוח הקודש ולשון

עין

בלק

בת

יד

השם יתברך יזכנו להיות דבקים במחשבה
ודיבור להבורא ברוך הוא, אמן כן יהי רצון.
May Hashem help us to merit

**connecting our thoughts and our
speech with the Creator, blessed be
He. Amen, so shall be His will.**

Summary: The Bat Ayin seeks to understand why the Torah informs us that the nation of Moav feared the Jewish people because the defeated the mighty Kings Sichon and Og and also because they were numerous. Which was the primary reason for the fear of Moav?

In his analysis of this question, the Bat Ayin explains that the faculty of speech is very holy and powerful because it was with speech (the twenty-two letters of the Torah) that Hashem created the world. When a person sanctifies his mouth and speech by not eating extra foods, avoiding idle talk, and by always speaking truthfully, he can achieve "lashon hakodosh" (literally holy language) and ruach hakodesh (Divine inspiration and assistance), along with an abundance of Divine blessing.

Living in Eretz Yisrael is auspicious for attaining this level of lashon hakodesh. When the Jewish people approach the border of Eretz Yisrael, which is close to the land of Moav, they began to receive the influence of Eretz Yisrael and perfect their language to achieve lashon hakodesh. As a result, they acquired special Divine assistance and power, which enabled them to defeat Sichon and Og, as well as to conquer the entire world. The Jewish people's attainment of perfect language is hinted to in the expressions לִשָּׁן מִקְדָּשׁ and כִּי רַב הוּא. Therefore, because the B'nei Yisrael perfected their language, were empowered through their lashon hakodesh and ruach hakodesh, and defeated the mighty kings, Moav feared them.

Practical lessons that we can learn from this derasha include the importance of not eating excessively, not engaging in idle talk, and speaking truthfully. Each of these can enable us to achieve lashon hakodesh, ruach hakodesh, and Hashem's blessings. Furthermore, the Bat Ayin emphasizes a special characteristic of Eretz Yisrael, which is that being in its holy land is auspicious for developing the perfection of language described above. While outside of Eretz Yisrael and during the time that the Jewish people is in exile, one is inhibited from achieving the perfection of language described as lashon hakodesh and, therefore, unable to receive the abundance of Hashem's blessings. In contrast, when the Jewish people return to Eretz Yisrael and achieve lashon hakodesh, they will be able to receive the bounty of Divine blessings represented by Hashem's name שְׁד"י and which are alluded to in the pasuk from Shir HaShirim quoted in the beginning of the derasha.